

POLS

Un relat de: [kefas](#)

"Encara no has nascut i ja enyores la vida". L'escultor va fer un pas enrera per contemplar, sorprès, com una gota de líquid clar regalimava per la galta de la seva obra. Plovia. Girà el cap amunt i va veure que havia tornat a sortir el degoter.

Aquella era una feina singular. Li havien encarregat una escultura feta de pols compactada, seguint el model d'aquell ésser estrany que li havia fet la comanda. Feia justament una setmana. D'acord amb unes ordres molt estrictes, en el darrer dia, dues hores abans de l'hora de la recollida, havia de situar en el seu interior una bola transparent que contenia un líquid blau.

Estava consternat. Quan treia la bola de la capsa, es va sentir un tro monumental, les mans li tremolaren, la bola va lliscar, va caure a terra i es va esmicolar. Però, estranyament, no va deixar cap residu. Espantat i sense temps per rectificar, frenètic, va continuar per acabar-la. Ho havia aconseguit quan trucaven a la porta.

"Em pots explicar què va passar amb l'encàrrec?" - Aquell ésser tronava una indignació que l'aterrava. -
"Després de donar-li l'alè de vida es va comportar com esperàvem, però molt aviat s'ha mostrat destructiu amb desmesura. Que no li vares posar l'ànima, tal com et vàrem dir?"

Té sort perquè no l'han desmembrat i ara encara té més feina que abans. Ell i tota la comunitat. Els han encarregat que, amb la nova matèria de pensaments de pols, modelin una nova estructura que han batejat com a religió. Els han dit que serveix perquè els éssers fets de pols no descobreixin que no tenen ànima. Així hi haurà temps per pensar com els en posaran una abans de que destrueixin tot el que es va fer els sis dies anteriors. Diuen que si les religions fallen ho provaran amb una altra cosa encara més efectiva. La publicitat.